

Първа глава

– Ку-ку-ригуууууу! – изкукурига Дж. У. Петел Втори в един прекрасен летен ден пред имението на Макгрегър. Няма по-добро начало на история от сватба – любов, надежда и горски животинки... Ето така започва нашата приказка.

За предстоящата красива церемония беше подбрано само най-доброто – столове, цветя, балони. Джони Градската мишка, много добре облечено мишле от града, се събра с още три също толкова добре облечени мишки. Квартетът запя.

Младоженецът, човек на име Томас Макгрегър, чакаше пред олтара своята булка. До него имаше не кум, а по един заек от всяка страна. Питър беше решително и умно зайче с хитра усмивка и склонност да прави бели. Братовчед му Бенджамин беше благоразумен, отзивчив и изглеждаше все едно ушите му са залепени наобратно.

Питър и Бенджамин, разбира се, не бяха единствените присъстващи зайци. Булката Беа

броеше сред приятелите си множество животни от околността. Сред гостите ѝ имаше патици, язовци, лисици и много бодлива таралежка на име мисис Тиги-Мигъл. В този момент всички споменати животинки се мъчеха да закачат малки букетчета на малките си палтенца.

Появи се Беа, облечена в божествена бяла сватбена рокля. Изчерви се от радост и тръгна към Томас. Пред нея подскачаха три весели зайчета и пръскаха розови листенца по пътеката. Това бяха тризначките Флопси, Мопси и Пухинка, сестрите на Питър.

– Толкова е красива! – прошепна останала без дъх Мопси.

Флопси си повтаряше отново и отново с много съсредоточен вид:

– Няма да плача. Няма да плача!

Третото зайче, Пухинка, ги изгледа – какви ревли! Тя обичаше да се мисли за по-силна от сестрите си. Чу някакво сумтене зад себе си, обърна се и видя, че Прасчо Любезни върви след тях и поглъща розовите листенца.

– Махай се, Прасчо! – скара му се тя.

Прасчо Любезни рязко затвори уста, преглътна и се опита да изглежда невинен.

Беа най-сетне стигна до олтара и целуна баща си. Той стисна ръката на Томас, а свеще-

ничката, провеждаща церемонията, пристъпи напред.

– Добре дошли, приятели, големи и малки, двукраки и четирикраки – каза тя и се усмихна на гостите. Томас потупа Питър по главата и Питър също се усмихна. – Днес сме се събрали тук, за да свържем Беа и Томас в свещен съюз.

Бенджамин прошепна на Питър:

– Приемаш го толкова спокойно!

Когато Томас Макгрегър пристигна за пръв път в Уиндърмиър, нещата никак не тръгнаха добре. Прачицото на Томас, първият мистър Макгрегър, бе съсед на Беа в продължение на години. Сприхавият старец мразеше зайците, които крадяха зеленчуци от градината му. Прекарваше всичкото си време в пазене на граха, морковите и марулите. В един ужасен ден мистър Макгрегър дори успя да хване бащата на Питър и да го сготви на пай. Питър никога не му прости. Затова беше разбираемо, че Питър и младият мистър Макгрегър в началото не се спогодиха. Но сега нещата бяха различни. Питър беше променено зайче.

– Той е добър човек – кимна Питър и погледна двойката. – Прави я щастлива.

– ...и специален ден за тяхното семейство,

любителите им зайци – продължи свещеничката. – Те посрещат нов родител – баща, може да се каже.

Изведнъж, без предупреждение, заекът се хвърли върху Томас. Флопси и Мопси нападнаха един цигулар, столовете се разлетяха и арката с цветята бе съборена на земята. Настана хаос. Прасчо Любезни отхапа голямо парче от сватбената торта. Питър скрита младоженеца в корема и го събори върху редица балони. Томас се опита да се освободи от вълженицата на балоните, но нямаше начин и те го понесоха в небето!

Горката Беа видя как бъдещият ѝ съпруг отлита към земната орбита. Мислейки бързо, тя се стрелна към друга купчина балони, хвана се за тях и полетя след него. Питър грабна мисис Тиги-Мигъл и скочи към краката на Беа.

Беа се изстреля нагоре към Томас, който се хвърли към нея. Тя го хвана във въздуха с лекотата на опитна акробатка. Кимна на Питър, който още висеше отдолу. Заекът вдигна мисис Тиги-Мигъл, която замята игли по балоните.

Пук! Пук! Пук!

Щастливата двойка падна от небето като камък. С движение на супергерой Питър полетя пред тях, отваряйки палтото си като летяща катерица. Приземи се плавно и хвана Беа и Томас в ръце, а фойерверките озариха небето...

Само дето това не се случи. Това би сторил Питър от миналата ни приказка. Питър от тази приказка се бе поучил от грешките си.

Бенджамин сръчка братовчед си в ребрата.

– Питър! Пръстенът! Пръстенът!

– О, да – опомни се заекът. – Съжалявам.

Питър бръкна в джоба си за брачната халка, но не я намери. Опита другия джоб. Отново нищо. Всички го зяпаха, докато трескаво търсеше жизненоважното бижу. Една жена се изкашля.

– Знаех си, че не може да му се вярва! – каза Томас.

Но тогава, за свое огромно облекчение, Питър намери пръстена и го подаде на мистър Макгрегър. Томас погали заека ласкаво, почти бащински, после внимателно сложи пръстена на пръста на Беа.

– Можете да целунете младоженеца! – каза свещеничката. И Беа го целуна. Всички ги апло-

дираха освен Пухинка, която избухна в сълзи. Флопси и Мопси я изгледаха – каква ревла!

– Имам нещо в окоето – защити се тя, вадейки уж някакво парченце, – и плача.

Беа се наведе да прегърне Питър и младоженците тръгнаха по пътеката ръка за ръка под съпровода на Джони Градската мишка и неговия квартет. Беше толкова щастлив момент, че никой не забеляза и не възрази, когато Прасчо Любезни започна лакомо да яде ориза от конфетите, които хората хвърляха около младоженците.

Така че Питър не провали сватбата. Беа и мистър Макгрегър се ожениха и потеглиха на меден месец в колата, от чиято броня висеше надпис „Току-що женени“. Гостите – и хора, и животни – им помахаха за довиждане. В Уиндърмиър цареше пълен мир, поне засега...